

1

כדת משה וישראל - האמנם?

מאת הרב צבי ווינמן, פרקליט רבני

ממשכנות אלה נקראו
שכבת ופירסם — ראש מן המ
סנים עליו לא קרא לו לחד
בבן, קוראים לאיש וזמן קישון.

ראשון
לי חמי

פרשת צו - שוהמ"פ יב - יח ניסן תשמ"ז														
יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
6.07	4.46	3.24	12.11	11.39	9.28	8.86	7.38	6.12	4.20	3.38	2.40	1.40	0.40	0.40
6.08	4.47	3.24	12.11	11.39	9.28	8.86	7.38	6.12	4.20	3.38	2.40	1.40	0.40	0.40
6.09	4.47	3.24	12.11	11.39	9.28	8.86	7.38	6.12	4.20	3.38	2.40	1.40	0.40	0.40
6.10	4.48	3.25	12.10	11.38	9.27	8.85	7.37	6.11	4.19	3.37	2.39	1.39	0.39	0.39
6.11	4.48	3.25	12.10	11.37	9.26	8.84	7.36	6.10	4.18	3.36	2.38	1.38	0.38	0.38

מספר יום ביום

למען רפואת אבי הדין, אך כמות זה זעיר הוא לעומת ההוצאות המדוללות הצפויות מאין יבוא עזרי.

יוסף צבי נשא צינים אדומות כלפי מעלה. אפרים הואיל ובריתו לסיפור. משמשים והוצאות מסרבו לעצור הנדחתם של יוסף צבי ממבצות הבטחונות.

מנצח לך - שאל יוסף צבי.

אבי שלח לי מסך מים כסף כדי לקנות מעלי, אבל עדין לא מצאתי מעלי המצאתי בשבילי. קח את הכסף וקנה לך חליפת רכבות. את בארשת אדום, תוכל להודיע לקהילה שבשבת חזר המספר פתח חשך את דרשותי הראשונה, ובאשר למעלי - אל נא תשא, אקנה לי כסף אחרת. כמות אני, כי אני ישמח בפעולה אשר אני עושה.

הנחיה לאביך - הוסיף אפרים מהדורה "יש לי תוכנית, אך אספר לך בפנים אחרת. אתה ממסר לאפרים מצות, דע, כי אף אני לא אפסיק במסורת ספרך חזילים - זה יעזור!" אף יוכל להשיג כספים?

לפניו נבצר דיוקן במוחו: ימי הפרדים מתקרר, בים, הלבבות החיים פתוחים, כל הפרשים יד נטושים לו - אפרים נטל לסייע לאדם חולה זה!

הדיוקן היה מקורי וחוש, אך הוא התחיל כהתלהבות חזיתו של אפרים, להם סיפור בשבילי על דבר מוחלט אבדו של יוסף צבי, הם החליטו להתחיל ולשדרים מאין ישראל, לעבור בביתם ולשיר שיר, שממנו לעצור את הלבבות.

בכסף - אין מה להתפאר, בגללו אפשר נג להצטרף, כי עוללים להפסיד מהו.

לא לעולם הכסף נשבר, ולעצמי יש טעם מה, כפי רבי המאמר:

היום הכסף אצלי, מדי - לך הוא רץ ומחזירים - מי ידע?

אפרים, שחיבר את השיר, שר אותו בקול צלול, תחבירי חזון אחריו ולמדו לפום את השיר, פורט העצ.

באשיות פני החברים, כשהם מתוודעים, לכמה מריבים אותם הכיור, ואמנם, הללו נטו בעין פשוט.

אחר כך פנו לביתו של ר' מרדכי בעצם, חזר לטעם כסף גדול וכל העוסקים שראו, שר מרדכי נתן - נטו את זה.

כמה מהם לכוונתם, כי נאטקו מכם צעוק, אך כאשר פתח את המסכת, נטוהו, עדין אין זה מכם ספקי לטובתם הרבה.

אפרים, שהפעל באודיטוריון של הקיסר הארץ, למד לר' מרדכי בעצם, הקיסר העדין עי סאדא את תוכניתו של ר' מרדכי בעצם ומלא את כל בקשותיו. תלמידיו היוו את היסוד העצילי להם שג את מברקש.

מרדכי, מה היה מדי קסמו של ר' מרדכי בעצם לפי הקיסר? כמן הכיר הקיסר אש קודש זה ומדוע זה מצא חן בעיניו, עי כי היה סקורכל מרדכי, כי יין לו טרסה נלך.

סיפור בהמשכים

מצעדי גבר

תולדות חייו של ר' אפרים תלמידו של רבי מרדכי בנעם וצ"ל

הכל מודד על הצד המוב ביות, ור נחום עמד לעצוב את העיר, והמסע נקשר בעצמו של אפרים, זה, מה קשה להישרד מאבא! אך הוא התגבר על עצמו בבת, ביקש למסור ורשת שלום בבית והבטיח לכתוב ולספר על לימודיו בישיבה.

הרוב האחרון, בעת שנפרדו לשלום, הבין אפרים להפחיתו בדמיה שנצטבה ביות עני של אביו החזק - היתה זו דמעה של תפילה להצלתו בן בדרך הנדחה הידירה.

ר נחום שכ לביתו מרדכי וחבנו לבוא בצדק: ה' לבקר שוב את אפרים בני בישיבה באשכנז שכלו שיתור בשבת.

חיי השגרה בישיבה החלו. ר' מרדכי בנעם שב לישיבה וחזר לומר את שיעוריו בסדרים.

עבור אפרים הכל היה חדש, אך עד מהרה השתלב בן החברים.

שיעוריו רבים שמוע אפרים על הרב, ר' מרדכי בנעם הוא בלע בצמא כל מלה, אבל גם להאריך בספרים אפרים, שהרי צריך לקוט מוקדם בבוקר להתחיל בלימוד הנגזר.

הו, כמה קשה להתגבר לקוט כל כך מוקדם, כמה קשה להתגבר מוחות לשמירת המלאה פון אחרים המבטאת כל כך לומר ידע במים שקלא מוקד בלילה - כן מתארכים הרגלים, והחברים מוסיפים לנעם כנעה: "דע עוד משה!"

ר' יוסף צבי גם בדידות, הרגלי את הנדור הקטן, שם קוסמוקוס מים על האש החל לומר את כריתו השחר בקול, מלה בקלה. אחר כך אפרים למד:

לימוד תורה - מצות עשה, מה היא העי? שהי? שצריך לומר, להוציא את הירבו מהמחנה, הענינים קמו ענה בדידות, ויוסף צבי שר הירשית.

אדמה לה לבב חוקר / כן יור טוכי בוקר.

אחר חל יוסף צבי מוקד, מתא פנים בתחלובת כשעצמותיו מוטמות בשבועות: "יור, לכל לילה נשמתם עולה למעלה לתן דין חושבן ליוצרי וכו'".

ההנהגות של יוסף צבי עשוה דומה עצום על אפרים הצעיר - חזויה כזו מרם עברה עליו, בעת שצדור יחוריו לצב הישיבה, אפר עילי צבי לאפרים, כי בדצו להשמיט לו רבי תורה לאחר כל כריתו השחר עונש אסן מלבד בן כריתו המעציר שיה מעציר - אז אף אפרים "אין" אלא לאחר ידיו רצוני, מרדכי ענה על כך ר' מרדכי רבינו: כאשר משתדלים מוקדם בבוקר - עדין מפה הוא אמר ביום זה יבא אדם כריתו לו ולעולם, אולי ערפה שנתו, כי שר הוא? לכן אפרים לומר אמן על הכרית: "המעציר שיה מעציר", אך לאחר אמירת "אמן" רצון - כן מבטיח אנו את הכרית ללצל את היום בדידות ותפילה - אז שם קוט לומר אמן:

ברבים אלו נטו כל אפרים חזיתו עמקה ורצון עז ללמד אכנס הימכ את היסם שלימה, ויודו הצהרים נכנס אפרים עם חזיתו אל ר' התענינו

בשכונה שלנו

ערב פסח, כלומר יום י"ב בניסן הולך וקורב. הבטחתה של גבי איננוהו בעיה עומדת. רבו אתר ברד: עין התאנה שלנו זוכה לשמור בימים האחרונים על ערד משהו, מלבד נקיותו ובגדים חדשים: - מה כבר יכולה גבי איננוהו לתת לנו? מפתים - יש לה רק פיותים, עונת האגריאים טרם התחילה, הפתעות קטנות מן החנות החרושה לא מתאים לה לקנות, אז מה כן? עדין כאן נאומה של חרחה, ציפי השיבה לה בטון הרציתי הרגילי שלה: "אני לא מבנה, מה עשינו שמגיע לנו משהו? חזרנו קצת לחפשי, אז מה? גיסי אמרה: "זה לא שמגיע לנו, ולא שאנחנו כל כך רדנים (כאילו...) אלא שהבטחה של גבי איננוהו זה רבו מסקן, לא?" ימים לפני פסח בשכונה: חזרי המדרגות הפכו

הכתעה

למטבחים מאולתרים, חצרות בתים לחוד מנגורים, הבתים נקיים וממוזגים, ואפילו במבטל כבד לא מבטיחים חמץ. ארגו הלחם עומד בתוך, על צלולת גדולות וקטנות נסתכים אתר כבוד ארגידם מלא מצרכים, בקיצור, השכונה צוולת וששחה: בתוך הבגן הכללי קודחת לנו גבי איננוהו, "אני מקוה שלא תתאכבו", היא אומרת. "הפתעה שהבטחתה היא כסף הכל מתקנים שנשאר לי מפורים", טוב שלא גילית לנו", אמרה חזרה. "אחרת על מה היינו מרדכים כל השבוע?" פרצנו בצחוק, אבל האמת היא שהתאכזבו. נכון שלא חשבנו על מי ידע מה, אבל ציפית בכל זאת למשהו יותר מממתקים. התישנו על המדרגות של גבי איננוהו והתחלנו לסער. אז אמרה פתאום גבי איננוהו בבת שחוק: "יוז הפתעה קטנה, אבל הפתעה גדולה באמת תהיה לכם בעוד רבע שעה ליד הבנין של אביי".

אנו פוגשים את

הקמנו כדי לעשות משהו למען יחיד ביות המועצות. חיים שם עד שלושה מיליון יהודים. לא כולם מודעים ליהדותם, יש שמודעים - אך זה לא מזיל להם, רש כאלה שהוקי יהודי שבהם מתחלל ובעור אחורי שנים-שלושה דורות התבוללות... אז מה? יהודים מרובים עברית, לומרים תורה ומבקים לעלות ארצה. אהנו מננים להביא ליריעת העם כולו

יוצאים מעבודת לחרות

את מצבם של יהודי ביות המועצות, לפעול בעצמנו לעזור אחרים לפעולה. במה אתם, למשל, עושים להם? - שאלתי. "אנו מעבירים את פניותיהם למי שצריך, ודואגים להטריד שוב ושוב, עד שיצאו. ממש כשבעות האחרונים העברנו פניוה של 175 פעילי עליה לברונפמן - נשיא הקונגרס היהודי העולמי - שצמד להפגש עם גורביצוב, מנהיג בריה"מ. ביום הפגישה שחרר אסיר ציון המבוגר ביותר שכמעט התעורר בכלא הרוסי: ברושטיין. עיתונים חשובים מאר בעולם פתים אלינו כדי לקבל מידע על אסירי ציון שונים, ועוד ענינים הקשורים ביהדות רוסיה" - מציין יורי, עם לא מעט גאווה. הוא כנסה להסביר לי כמה קשה להיות

מאכלי חלב

מקנה קרמלים הוא, לאכל בקרב פסח מאכלי חלב. ולפי השקלוב נודם לשינה, יקנו הפאקלים שיטנו טוב ביים. וכל זה לקשה קדי שיהיה להם בלילה לשקט ולקטט, ולספר בספור יצאת מארזים.

יוצרים צעירים

עוד סוף הפרד אנן אקליס קסוד בצען פקיהה אקאה נכונה.

יוצרים צעירים

עוד סוף הפרד אנן אקליס קסוד בצען פקיהה אקאה נכונה.

אשנב להגדה של פסח

שכרבת "גואל ישראל" שיכת למצוה זו. אם כך, שואל החת"ם סופר, מרוע מברכים ברכה זו לאחר סיפור ההגדה? הרי הכלל במצוות הוא לכוך תחילה, ואחר כך לעבור לעשיה?

אשנב להגדה של פסח

אח, משיב החת"ם סופר, לכלל הזה יש גם יצא מן הכלל: גר השתלל כולק מנהליך הגיו, מבין על הטבילה וק אתרי שמוגיה.

אשנב להגדה של פסח

אחת ממצוות התורה לליל הסדר היא "הגדת לבניך" - סיפור יצאת מצרים. ומרוע לא מברכים על המצוה? יש המברכים המרוע - עמ' יח ויחסי"א יסין מ"ז

